Nr. 31. 1930.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, piątek, dnia 1 sierpnia 1930 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE MINISTA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 16 maja 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach świadków, biegłych i tłumaczów w sprawach karnych.

(Dokończenie)

Rozdział III.

O przyznawaniu należności świadków, biegłych i tłumaczów.

§ 32. Świadkowie, biegli i tłumacze powinni zażądać wynagrodzenia niezwłocznie po wykonaniu swego obowiązku, a jeżeli byli wezwani na rozprawę, to najpóźniej nazajutrz po jej zamknięciu.

Osoby, które nie zgłosiły żądania w terminie powyższym, tracą prawo do wynagrodzenia, o czem należy je uprzedzić (art. 570 k. p. k.).

§ 33 Sekretarze prowadzący rachunek kosztów postępowania lub sekretarz wyznaczony przez kierownika sądu przyjmuje od świadków, biegłych i tłumaczów żądanie wypłacenia należności i przedstawia sądowi projekt postanowienia co do należności świadków bez osobnego polecenia, co do należności zaś biegłych i tłumaczów w razie otrzymania polecenia.

§ 34. Przy stosowaniu taryfy należy w zasadzie wymierzać należność według kwot najniższych.

Postanowienie o przyznanej należności oznajmia się ustnie, udzielając — na żądanie — postanowienie do przejrzenia; należność wypłaca się wedle możności zaraz; w razie niemożności natychmiastowej wypłaty, przesyła się należność bez niepotrzebnej zwłoki i bez obciążania świadka (biegłego, tłumacza) opłatą pocztową.

§ 35. Przyznane należności należy uwidocznić w aktach sprawy. Jeżeli władza, przyznająca należność w myśl niniejszego rozporządzenia, spełnia czynność na żądanie innej władzy lub w jej zastępstwie, natenczas winna — przesyłając właciwej władzy zeznanie świadka lub biegłego (tłumacza)— zaznaczyć przyznaną należność.

§ 36. Jeżeli władza wojskowa lub policja państwowa zawiadomi sąd, zanim ten wypłaci świadkowi wynagrodzenie, iż wojskowy lub funkcjonarjusz policyjny wezwany na świadka otrzymał od swej władzy zaliczkę na wynagrodzenie, natenczas potrąca się tę zaliczkę z przyznanego świadkowi wynagrodzenia i przekazuje ją władzy właściwej.

Rozdział IV.

Postanowienia końcowe.

§ 37. Siedzibą sądu w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest miejsce dokonywania czynności sądowej.

§ 38. Przepisy niniejszego rozporządzenia

mają zastosowanie: a) w postępowaniu przed sądem i sędzią śledczym (rozprawa, śledztwo, czynności sądowe w toku dochodzeń); b) mają odpowiednie zaś zastosowanie przy czynnościach, mających moc czynności sądowych, a dokonywanych w dochodzeniach przez prokuratora (art. 254 k. p. k. i art. 20 przep. wprow. k. p. k.).

W wypadku wskazanym pod a) należności, przewidziane w niniejszem rozporządzeniu, przyznaje sąd lub sędzia śledczy, a wypłaca się je z funduszów właściwego sądu (sędziego śledczego).

W wypadku wskazanym pod b) należności przyznaje prokurator, a wypłaca się je z funduszów sądu (wydziału), przy którym prokurator jest czynny, jeżeli zaś prokurator pełni stałą służbę poza siedzibą sądu okręgowego (wydziału) — z funduszów najbliższego sądu powiatowego (grodzkiego).

§ 39. Postanowienia §§ 33—38 mają odpowiednie zastosowanie do przyznawania należności za konwojowanie osób i rzeczy oraz za przechowanie rzeczy w myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 390).

§ 40. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie siódmego dnia po dniu ogłoszenia.

Równocześnie uchyla się rozporządzenie z dnia 10 listopada 1929 r. o należnościach świadków, biegłych i tłumaczów w sprawach karnych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 580).

Minister Sprawiedliwości:
(—) St. Car.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 147 z dnia 28 czerwca 1930 r.)

ZARZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 11 lipca 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie przedłużenia w niektórych miejscowościach okresu uprawnienia bezrobotnych do pobierania zasiłków, na zasadzie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) w brzmieniu ustawy z dnia 28 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz 97), na wniosek zarządu głównego funduszu bezrobocia zarządzam, co następuje:

§ 1.

Dla tych bezrobotnych robotników, którzy do dnia 31-go sierpnia 1930 roku włącznie wyczerpali lub wyczerpią zasiłki z funduszu bezrobocia w ciągu całego okresu, ustalonego w ust. 1, art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, przedłuża się wymieniony okres do 17 tygodni na terenach niżej wymienionych:

p. p.

11. w Województwie Śląskiem—na całym terenie.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
w z.
(—) Dr. St. Hubicki
Podsekretarz Stanu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 170, z dnia 25 lipca 1930 r.)

Obwieszczenia urzędowe.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 lipca 1930 r.
L. D. V. 10872|1|30

w sprawie terminu płatności podatku dochodowego od uposażeń służbowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych.

Na skutek podniesionych wątpliwości co do terminu płatności potrącanego przez służbodawców podatku dochodowego od uposażeń służbowych, oraz co do stosowania 14-dniowego terminu ulgowego przy wpłacie tego podatku do Kasy Skarbowej—Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Jakkolwiek pomiędzy postanowieniami art. 112 ustęp drugi ustawy o państw. podatku dochodowym a postanowieniami § 157 rozporządzenia wykonawczego do wspomnianej ustawy zachodzi pewna — pozornie zresztą — sprzeczność, to jednak z uwagi na postanowienia ustępu drugiego art. 120 cyt. ustawy, upoważniające Ministra Skarbu do przesuwania wszelkich terminów ustawowych, należy uznać za obowiązujący termin, w którym potrącone przez służbodawcę kwoty podatku dochodowego od uposażeń winne być wpłacone do Kasy Skarbowej, — termin, określony w powołanym § 157 rozp. wyk.

W związku z tem, jak również z uwagi na specjalny charakter zaległości w tym podatku, którego płatnikiem jest pracownik, pracodawca zaś tylko poborcą, termin 14-dniowy, przewidziany w art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) nie może mieć zastosowania do zaległości w podatku dochodowym od uposażeń służbowych.

O powyższem wyjaśnieniu należy zawiadomić władze podatkowe I instancji.

Podsekretarz Stanu:
(—) Grodyński,

(Przedruk z Dziennika Urzędowego Min. Skarbu Nr. 20, z dnia 15 lipca 1930 r.

STAROSTWO KATOWICE d. 17. VII. 1930 r.
Urząd Ubezpieczeń.
L. dz. U 775|3.

OBWIESZCZENIE

W myśl § 160 ust. 2 Ordynacji Ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911, ustala się niniejszem wartość zarobków w naturze dla rolnych urzędników ruchu i robotników fachowych:

1. żyto	100 kg.	29.—zł.
2. pszenica	„ „	42.— „
3. jęczmień	„ „	31.— „
4. owies	„ „	26.— „
5. ziemniaki	„ „	8.— „
6. mąka żytnia (75%)	„ „	44.— „
7. mąka pszenna (65%)	„ „	70,— „
8. mleko	1 litr	0.40 „
9. masło	1 kg	8.— „
10. świnia	1 kg (żywa waga)	2.30 „
11. drzewo	1 m³	9.— „
12. węgiel dla robotników	100 kg	3.— „
13. węgiel dla urzędników	100 kg	3.50 „
14. nafta	1 litr	0.70 „
15. rola uprawiona	1 ha	200.— „
16. rola nieuprawiona	1 ha	80.— „
17. łąka	1 ha	200.— „
18. użytkowanie pastwiska	od 1 sztuki bydła	50.— „
19. ogród	1 ha	300.— „
20. siano	100 kg	13.— „
21. słoma	100 kg	7.— „
22. pasza dla kur	100 kg	10.— „
23. mieszkanie 1 pokój do 25 m²	rocznie	150.— „
„ 50	„	200.— „
ponad 50 „	„	240.— „
24. mieszkanie w willach 1 pokój	rocznie	500.— „
25. oświetlenie elektryczne 1 pokój	rocznie	100.— „
1—3 „	„	150.— „
3—5 „	„	250.— „
5—6 „	„	300.— „
6—8 „	„	400.— „
8—10 „	„	500.—zł.
ponad 10 „	„	800.— „
26. prawo do używania 1 samochodu	rocznie	2.000.— „
27. „ „ „ 1 wozu	rocznie	1.500.— „
28. utrzymanie nieżonatego urzędnika	z mieszkaniem	2.000.— „
29. „ „ urzędnika	bez mieszkania	1.800.— „

Powyższe stawki obowiązują od 1 stycznia rb.

Przewodniczący:
w z.
(—) Richter.

OBWIESZCZENIE.

Zgodnie z uchwałą Zarządu Związku Komunalnych Kas Oszczędności Województwa Śląskiego w Katowicach z dnia 24 lipca 1930 r. L. 1023|30 i na podstawie przedmiotowej uchwały Rady Kasy z dnia 4 lipca 1930 r. ustanawia się z ważnością od dzisiejszego dnia następujące stopy oprocentowania wkładów złotowych jak i dolarowych składanych w Komunalnej Kasie Oszczędności powiatu Katowickiego i jej Oddziałach:

	złotowe	dolarowe
wkłady dzienne	6%	—
„ miesięczne	7%	5%
„ kwartalne	7½%	6%
„ półroczne	8½%	6½%
„ roczne	9%	7½%

Wkłady oszczędnościowe, przyjmowane przez Kasę podpisaną lub jej Oddziały dotychczas za innem oprocentowaniem niniejszem wypowiada się do zwrotu w terminach jakie zadeklarowano przy ich składaniu, zgodnie z §§ 23 i 45 statutu Kasy z dnia 25 stycznia 1929 r. zatwierdzonego przez Śląski Urząd Wojewódzki dnia 6 kwietnia 1929 r. L. Sm. 1110/1. Niepodjęte wkłady oszczędnościowe po upływie terminu płatności pozostaną w Kasie względnie Oddziałach na dotychczasowych warunkach wypowiedzenia, przy oprocentowaniu jednak według stawek obecnie obowiązujących.

Katowice, dnia 1 sierpnia 1930 r.

Komunalna Kasa Oszczędności powiatu Katowickiego
(—) Richter.
w z.
Przewodniczącego Zarządu.

STAROSTWO KATOWICE d. 24. VII. 1930 r.
L. dz. O. 222/74.

OBWIESZCZENIE.

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 14 lipca 1930 l. dz. P. II. 4146 zawiadamia, że w zagrodzie Antoniego Wyrwalca w Brzęczkowicach stwierdzono pryszczycę.

Starostwo w Będzinie pismem z dnia 19 lipca 1930 r. l. dz. 47|40 zawiadamia, że w gminie Łagisza pryszczyca bydła wygasła.

Starosta
w. z.
(—) Dr. Łuniewski.

Komunikaty.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu:

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z d. 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 715).

285. (art. 58) Stawka ulgowa w wysokości 0,5% nie ma zastosowania, jeżeli osoba, która niewydzieloną (idealną) część nieruchomości nabyła drogą dziedziczenia, zapisu lub darowizny, sprzedaje ją osobie, która na tej samej nieruchomości ma użytkowanie na mocy rozporządzenia ostatniej woli lub na mocy przepisów kodeksu cywilnego o prawie spadkowem. W tym bowiem wypadku kupujący nie ma „udziału" w nieruchomości, lecz ma prawo rzeczowe na niej jako na rzeczy cudzej (jus in re aliena). (L. D. V. 4054/6/29).

286. (art. 111). Wykładnię Nr. 183, ogłoszoną w N-rze 29 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z 1928 r. w brzmieniu ustalonem wykładnią 219, ogłoszoną w N-rze 23 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z 1929 r. uzupełnia się tekstem następującym:

IV. Pełnomocnictwo, wystawione przez osobę, wymienioną w dziale I niniejszej wykładni a uprawniające pełnomocnika do przedsiębrania kroków wobec właściwych władz o zastosowanie ustawy, powołanej wyżej w dziale I, podlega opłacie w wysokości 3 zł., przewidzianej w art. 111 u. o. s. (L. D. V. 5254/6/30).

287. (art. 142 i 152). Podanie, od którego opłaty stemplowej nie uiszczono, ma być mimo to załatwione, jeżeli urząd, do którego zostało wniesione, jest zdania, iż załatwienie jest konieczne w interesie publicznym, t. j. jeżeli urząd upatruje w załatwieniu podania korzyść powszechną.

Jeżeli w przypadku powyższym załatwienie podania ma jednocześnie znaczenie dla petenta ze względu na jego interes indywidualny, ujawniony w sprawie konkretnej, jeszcze nierozstrzygniętej, to należy jednocześnie z załatwieniem zażądać dodatkowego uiszczenia opłaty stemplowej (art. 152, punkt „a" oraz ustęp drugi u. o. s. i § 170 r. w. s.).

Jeżeli natomiast w przypadku, określonym w ustępie pierwszym niniejszej wykładni podanie nie ujawnia sprawy konkretnej, z którą wiąże się indywidualny interes petenta, a jeszcze nierozstrzygniętej, to podanie jest wogóle wolne od opłaty, a mianowicie na mocy art. 142 p. 1 u. o. s.: nie należy więc żądać opłaty ani przed załatwieniem podania ani po załatwieniu. (L. D. V. 8278|6|28).

(Przedruk z Dziennika Urzędowego Min. Skarbu Nr. 19, z dnia 5 lipca 1930 r.

OGŁOSZENIA.

Druk. J. Eichhorn, Katowice.